

Arrest

nr. 290 578 van 20 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
 X
 X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. VANDERHAEGEN *loco* G. GASPART en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen (moeder, zoon en dochter), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 29 september 2021 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 1 oktober 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van X. (verzoeker) en X (tweede verzoekster, moeder) door de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 december 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Het dossier van X (eerste verzoekster, dochter) werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 december 2021 overgemaakt aan het CGVS. Op het CGVS werden verzoeker en eerste verzoekster gehoord op 30 mei 2022 en 28 juli 2022. Tweede verzoekster werd gehoord op 28 juli 2022.

1.3. Op 19 december 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 20 december 2022 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker (zoon) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, C.(...) A.(...) M.(...) H.(...), bent Salvadoraans staatsburger, geboren in San Salvador op (...) 2002. U woonde samen met uw moeder R.(...) A.(...) H.(...) R.(...) (CGVS xxx0; DVZ xxx), uw vader W.(...) A.(...) M.(...) P.(...), uw jongere broer W.(...) E.(...) M.(...) H.(...) en uw zus J.(...) J.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx9; DVZ xxx), met haar twee kinderen M.(...) J.(...) en L.(...) J.(...), in Ciudad Arce. U studeerde aan de universiteit. Uw moeder had een kippenboerderij. Uw zus bleef thuis met haar kinderen.

Uw stiefzus A.(...) M.(...) H.(...) H.(...) (CGVS xxx1B; DVZ xxx) vluchtte met haar echtgenoot C.(...) A.(...) F.(...) S.(...) (CGVS xxx1; DVZ xxx) op 6 november 2018 uit El Salvador, om redenen die u niet kent. Zij dienden op 4 december 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in, en op 29 maart 2019 kregen zij de vluchtelingenstatus.

Jouw vader heeft twee zussen (D.(...) L.(...) en G.(...) B.(...) M.(...)) en twee broers (M.(...) M.(...) C.(...) en Ju.(...), die ondertussen overleden is). Uw tante D.(...) L.(...) vertrok met haar twee dochters naar Londen in het Verenigd Koninkrijk. Uw oom Mi.(...) woont in de kolonie Las Palmas en uw tante G.(...) E.(...) M.(...) C.(...) woont in Merliot, in Santa Tecla. Uw moeder wantrouwt jullie tante G.(...). Zij zou jullie problemen bezorgen omdat de familie van uw vader de relatie tussen uw ouders nooit aanvaard heeft.

Uw moeder had ooit een schoonheidssalon in Lourdes. Op 29 juli 2010 was uw moeder nog in de avond afscheid aan het nemen van een klant, die daar samen met haar dochter was. Uw moeder wou de vrouw en haar dochter naar huis brengen omdat het al laat was. U ging met haar mee. Onderweg naar de wagen van de klant waren drie of vier mannen naar uw moeder gekomen, en hebben ze een pistool op het hoofd van uw moeder gericht. Zij waren bendeleden van de bende 18. Jullie gingen terug naar binnen en samen met uw broer en twee zussen wachtte u, terwijl uw moeder de haren van de bendeleden knipte in een andere ruimte. Uiteindelijk gingen ze weg en ze zeiden dat jullie de politie niet mochten bellen. Uw zussen hadden ondertussen uw vader gebeld, en hij had de politie verwittigd. De politie kwam en klopte op de deur, maar jullie deden niet open. Een uur later arriveerde uw vader aan het schoonheidssalon. Jullie vertrokken met de wagen, en een straat verder aan een rotonde werd jullie wagen beschoten door enkele bendeleden. Niemand werd geraakt maar het kapotte glas viel op de hand van uw moeder.

Jullie reden naar een politiekantoor, dat gelegen was op vijftien minuten rijden van de rotonde waar jullie beschoten werden. De politie nam jullie verklaringen af, maar jullie konden niemand aangeven. Er werd een 'akte van schadeonderzoek' opgesteld. Jullie reden naar het ziekenhuis voor de verwondingen van uw moeder. Hierna gingen jullie naar het huis van de moeder van uw vader in Las Palmas. Daar verbleven jullie enkele maanden, en dan verhuisden jullie naar een huis in dezelfde wijk. In Las Palmas woonden jullie gedurende drie jaar. In Las Palmas begonnen ook de problemen met uw tante G.(...). Jullie ontdekten dat zij een corrupte advocate was die banden had met de bendeleden in de zone. Toen bedachten jullie ook dat zij misschien betrokken was bij het incident met die bendeleden in het beautysalon in Lourdes.

In 2017 konden jullie via een sociaal fonds in de kolonie Altos del San Pedro, Ciudad Arce, in het departement La Libertad een woning huren. Daar woonden jullie gedurende zes of zeven jaar. In Ciudad Arce leerde u Ad.(...), een buurjongen, kennen, die ondertussen een bendelid is geworden. Uw familie moest in eerste instantie geen renta betalen omdat jullie Ad.(...) kenden.

Toen u vijftien jaar oud was, ging u op een dag schoolboeken naar het huis van een studiegenoot brengen, toen de politie u tegenhield. U werd verplicht om uit uw wagen te stappen en toen heeft de politie u geslagen. Ook doorzochten ze het voertuig. U moest uw telefoon uit de wagen halen en het toestel deblokkeren. U zei dat ze geen recht hadden om dit te doen en dat u uw advocaat ging bellen. U werd toch verplicht om uw telefoon te deblokkeren. De politie bracht u uiteindelijk naar het politiekantoor waar ze u vier uur hebben vastgehouden. Toen andere politieagenten kwamen, voelde u iets koud aan de rechterkant van uw hoofd. Een politieagente had een wapen tegen uw hoofd gericht. Andere politieagenten zeiden nog dat ze moesten oppassen omdat u minderjarig was. Uiteindelijk kwam uw zus u ophalen. De volgende dag is uw vader naar het politiekantoor is gegaan. Daar kreeg hij te horen dat indien ze u ooit op straat zouden zien of u met iemand van de gemeenschap zagen praten, dat u dan gevangengenomen ging worden. De politieagente moest elders gaan werken.

In de maand juli van het jaar 2017 werd jullie nichtje J.(...) P.(...) M.(...) ontvoerd. Enkele dagen later werd zij vermoord teruggevonden.

Sinds februari van het jaar 2020 betaalde uw familie renta aan de bende MS-13 die aanwezig is in Ciudad Arce. Door de pandemie was er een komen en gaan van benedeleden. Nieuwe benedeleden kwamen in de zone en zij begonnen renta te vragen. Maandelijks betaalden jullie 100 dollar.

In de maand augustus van het jaar 2021 kwamen enkele benedeleden langs in jullie huis in Ciudad Arce. Uw zus J.(...), haar twee kinderen en uw broer W.(...) waren toen thuis. Ze eisten een verhoogde renta op van 300 dollar. Indien jullie niet zouden betalen, eisten ze dat u en uw broer W.(...) voor de bende zouden werken. Jullie besloten dat jullie jullie leven wouden veranderen en dat het beter was om uit El Salvador te vertrekken. Uw vader verkocht een stuk grond, en jullie begonnen jullie vertrek uit El Salvador te regelen. Ondertussen verkochten jullie in de avond en in de nacht de kippen van de boerderij. Uw ouders trouwden nog op 25 september 2021. Vijf of zeven dagen voor jullie vertrek uit El Salvador kochten jullie de vliegtickets naar België.

Op 28 september 2021 reisde u per vliegtuig naar België. Uw moeder, uw jongere broer W.(...), uw zus J.(...) en haar kinderen waren al een dag eerder vertrokken uit El Salvador. U kwam aan in België op 29 september 2021 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 1 oktober 2021.

Uw vader verhuisde na jullie vertrek uit El Salvador naar zijn vader in Orroquiuta om voor hem te zorgen. Jullie verklaren niet terug te kunnen naar El Salvador waar jullie de bendes dienen te vrezen, evenals jullie tante G.(...). Ter staving van uw verzoek leggen jullie de volgende documenten neer: jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, enkele krantenartikelen, een verklaring van uw moeder bij de notaris (dd. 24 september 2021) en een document genaamd 'akte van shadeonderzoek' dat na het incident in Lourdes werd opgesteld (dd. 29 juli 2010).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS geconcludeerd dat u alsook uw zus J.(...) J.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx9; DVZ xxx) en uw moeder R.(...) A.(...) H.(...) R.(...) (CGVS xxx0; DVZ xxx) niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie een gegronde vrees voor vervolging hebben, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, en evenmin dat jullie een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Jullie vrezen in El Salvador de bendes en jullie tante G.(...).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) en dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Jullie verklaren in El Salvador problemen gekend te hebben zowel met de bende MS-13 als met de bende 18, en zeggen dat afpersing en het opeisen van een

verhoogde renta leidden tot jullie vertrek uit het land. Dergelijke zaken ressorteren niet onder de criteria zoals bepaald in de Geneefse Vluchtelingenconventie..

Bovendien dient opgemerkt te worden dat er nogal wat vragen rijzen bij jullie verklaringen met betrekking tot het incident in augustus 2021 waarbij de benedeleden van de bende MS-13 bij jullie thuis zouden zijn langsgeweken en jouw familie zouden hebben bedreigd. Jullie verklaren dat jullie sinds februari 2020 maandelijks 100 dollar renta betaalden aan de benedeleden van de bende MS-13 in jullie wijk (CGVS I xxx8, p.16; CGVS I xxx9, p.8 en 11; CGVS xxx0, p.12). Op een dag in augustus van het jaar 2021 werd de renta verhoogd naar 300 dollar en zouden de benedeleden bij jullie thuis zijn binnengevallen om die verhoogde renta op te eisen (CGVS I xxx8, p.16; CGVS I xxx9, p.8; CGVS xxx0, p.18).

Echter zijn jullie verklaringen daarover weinig logisch en consistent te noemen. U verklaart dat het incident ergens in het midden van de maand augustus moet gebeurd zijn, omdat jullie op het einde van de maand augustus dienden te betalen (CGVS I xxx8, p.17). Echter is het opmerkelijk dat de benedeleden voor het einde van de maand al ernstige bedreigingen zouden uiten, temeer jullie tot dan altijd de renta hadden betaald. Gevraagd waarom de benedeleden langskwamen om de bedreiging te uiten aangezien het nog niet het einde van de maand was, verklaart u dat uw moeder al, bij het overbrengen van de boodschap van de verhoging van de renta, anderhalve week of twee weken eerder, gezegd had dat ze dergelijke som niet zou kunnen betalen (CGVS I xxx8, p.16 en 17). Echter verklaart uw moeder dat de benedeleden de verhoging van de renta pas aan jullie communiceerden toen ze langskwamen bij jullie thuis (CGVS xxx0, p.18), iets later herhaalt ze dat de benedeleden voor de eerste keer over 300 dollar spraken toen ze bij jullie langskwamen (CGVS I xxx0, p.18). Uw zus verklaart ook dat alles in één keer gebeurde, en dat het die dag was in de maand dat jullie over de verhoging hoorden en alles moesten betalen toen de benedeleden langskwamen (CGVS I xxx9, p.12). Dat u dan meent dat uw moeder al veel eerder op de hoogte werd gebracht van deze verhoging van de renta, is duidelijk in strijd met wat uw moeder en zus daarover hebben verklaard. Bovenstaande inconsistente verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Verder haalt u aan dat de benedeleden in Ciudad Arce zouden hebben geëist dat u en uw broer W.(...) tot de bende zouden toetreden indien jullie de renta niet zouden betalen (CGVS I xxx8, p.2 en 16; CGVS I xxx9, p.12; xxx0, p.18). Ook dit doet ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde problemen met deze bende. Ten eerste kan niet worden ingezien waarom de bende u en uw broer W.(...) zou willen rekruteren. U woonde al enkele jaren in Ciudad Arce en u kende zelfs een bendelid (CGVS I xxx8, p.15), maar u werd nooit door de bende gevraagd om bij hen aan te sluiten (CGVS I xxx8, p.15). Evenmin is het logisch dat iemand met uw profiel, een volwassen man die naar de universiteit gaat, gerekruteerd zou worden door de bende. Volgens de beschikbare landeninformatie zijn het bovenal arme jongeren die, mede omdat ze lager opgeleid zijn en vaak niet naar school gaan, het hoogste risico lopen op rekrutering. Het zijn ook vaak jongeren die te maken krijgen met politieke, economische en sociale uitsluiting die bij de bendes aansluiting vinden om er een identiteit te krijgen. Daarnaast worden jongeren meestal gerekruteerd vanaf een heel jonge leeftijd, zo zijn er meldingen van rekruteringen van kinderen vanaf 8 en 10 jaar oud. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u plots van de ene op de andere dag deel zou gaan moeten uitmaken van de bende MS-13. U bracht evenmin concrete elementen aan die uw rekrutering konden uitklaren. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u hierover zelf niks zei tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 november 2021, vraag 5). Weliswaar gaf u aan dat de bende renta kwam opeisen, echter zei u niets over hun eis om de bende te vervoegen. U verklaart daarover dat u niet goed weet waarom het niet werd opgeschreven (CGVS I xxx8, p.3), wat niet ernstig is. Mocht u werkelijk hebben vermeld dat men ermee dreigde u in te lijven, dan zou men zulks ook hebben genoteerd. U maakt verder geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen die erop wijzen dat u, of uw broer, bij terugkeer naar El Salvador dan wel door MS-13 of de 18 zullen worden vervolgd of geïnterviewd. De vaststelling dat u over deze eis tot rekrutering weinig aannemelijke verklaringen aflegt, ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw relaas met betrekking tot het bezoek van deze bende in augustus 2021.

Bovendien gaven jullie in de periode die daarop volgde, blijk van eerder risicovol gedrag. Jullie namen ruim de tijd om jullie spullen en kleding te verkopen, iets wat de benedeleden toch moet zijn opgevallen of hebben gealarmeerd (CGVS I xxx8, p.6, 9 en 17; CGVS I xxx9, p.12; CGVS xxx0, p.8 en 12). Het is opmerkelijk dat jullie zonder argwaan te wekken bij de benedeleden jullie bezittingen van de hand konden doen. Uw zus verklaart hierover het volgende: "Ze hebben het zo rustig gedaan dat niemand het zou merken." (CGVS I xxx9, p.12) Echter kan niet worden ingezien hoe het verkopen van meer dan 200 kledingstukken niet zou opvallen bij de benedeleden, zeker aangezien uw moeder nog verklaarde dat de benedeleden wel nog druk uitoefenden op jullie en dat de benedeleden eens in een nacht op jullie dak geklommen waren (CGVS xxx0, p.18). Bovendien gingen jullie voor jullie vertrek, namelijk in de maand september, op verschillende momenten documenten zoals geboorteaktes en blanco strafbladen opvragen met het oog op jullie komst naar België (zie administratief dossier groene map). Dient hierbij opgemerkt te worden dat het onder meer gaat om een document dd. 11 augustus 2021 alsook om een bewijs van goede zeden

voor uw zus J.(...) dd. 25 juni 2021 (zie administratief dossier groene map). Dat dan tussen het opvragen van deze documenten en jullie vertrek uit El Salvador nog het incident moest plaatsvinden dat aanleiding gaf tot jullie vertrek uit jullie land van herkomst, is wel zeer merkwaardig. Bovenstaande vaststellingen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van het incident waarvan jullie in augustus 2021 het slachtoffer zouden zijn geweest.

Nog andere zaken doen twifelen aan de waarachtigheid van jullie beweerde problemen. Zo wijst ook de timing van de aanschaf en hernieuwing van jullie paspoorten er op dat jullie al eerder van plan waren te vertrekken. Zo vroegen u, uw zus J.(...) en haar kinderen en uw broer W.(...) jullie paspoorten aan op 12 januari 2021 (CGVS I xxx8, p.10; CGVS I xxx9, p.6; CGVS xxx0, p.8 en 9). Gevraagd waarom jullie destijds besloten een paspoort aan te vragen, verklaart uw zus dat jullie toen al uit het land wouden vertrekken wegens de bedreigingen en wegens de criminaliteit (CGVS I xxx9, p.6). Ook u verklaart dat jullie al eerder dachten om uit El Salvador te vluchten, namelijk omdat jullie niet en neef vermoord werden (CGVS I xxx8, p.10). Echter kan het CGVS alleen maar vaststellen dat deze moorden dan blijkbaar geen aanleiding gaven tot jullie vertrek uit het land, en blijkt ook elders uit jullie relaas dat jullie weinig haast hadden om het land te verlaten. Gevraagd wat jullie deden na het incident in augustus, dat jullie uiteindelijk deed besluiten om El Salvador werkelijk te ontvluchten, verklaren jullie dat jullie de reis begonnen te regelen om zo snel mogelijk uit het land te vertrekken (CGVS I xxx8, p.18; CGVS xxx0, p.8). Indien jullie effectief, zoals jullie beweren, voor jullie levens zouden vrezen, moge men evenwel verwachten dat jullie zo snel mogelijk jullie land van herkomst zouden verlaten, en spoed zouden zetten achter een en ander. Uw moeder verklaart evenwel dat u en uw zus niet wouden vertrekken omdat jullie het onbekende vreesden (CGVS xxx0, p.9). Ook na het incident in Ciudad Arce midden augustus wachtten jullie tot enkele dagen voor jullie vlucht uit El Salvador (die jullie eind september 2021 namen) met de aankoop van de vliegtickets (CGVS I xxx8, p.9; CGVS I xxx9, p.6). Dat jullie zolang talmde om het land te verlaten, kan onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met jullie beweerde vrees voor de benedeleden en jullie tante G.(...).

Wat betreft het incident dat op 29 juli 2010 aan het schoonheidssalon van Lourdes zou hebben plaatsgevonden met de leden van de bende 18, dient opgemerkt te worden dat dit incident van meer dan tien jaar geleden dateert en het een eenmalig incident betrof (CGVS I xxx8, p.9; CGVS I xxx9, p.6; CGVS xxx0, p.7-8). Jullie brengen geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat jullie hierna ooit nog op een gewelddadige manier zouden zijn bejegend door de bende 18. Bovendien kregen jullie in 2010 hulp van de politie, werden jullie verklaringen afgenomen in het politiekantoor en werd een akte van schadeonderzoek opgesteld (CGVS I xxx8, p.9 en 18; CGVS I xxx9, p.6 en 13; CGVS xxx0, p.7-8). Na enkele maanden kwamen jullie via het nieuws ook te weten dat twee van de benedeleden van dit incident opgepakt werden (CGVS xxx0, p.15 en 16). Hoewel kan worden aangenomen dat dergelijke feiten een diepe indruk moeten hebben achtergelaten, kan bezwaarlijk worden gesteld dat deze mee aan de basis lag van jullie vertrek uit het land.

Verder dient te worden gewezen op het opmerkelijke gegeven dat jullie de twee door jullie aangebrachte incidenten linken aan G.(...), de zus van uw vader. Jullie geven aan dat de familie van uw vader, waaronder G.(...), niet achter de relatie van uw ouders stond (CGVS II xxx8, p.3; CGVS I xxx9, p.9; CGVS xxx0, p.10). Jullie verklaren dat G.(...) jullie minachtte (CGVS II xxx8, p.3; CGVS xxx0, p.10). Ook zou zij haat koesteren tegenover jullie, en zou zij kwaadaardig zijn (CGVS II xxx8, p.3; CGVS II xxx9, p.2 en 4-5). Uw moeder verklaart dat ze haar wantrouwt (CGVS xxx0, p.5). Jullie verklaren dat tante G.(...) het niet kon verkroppen dat uw familie het goed maakte, terwijl zij het vroeger financieel moeilijk had (CGVS II xxx8, p.3; CGVS xxx0, p.5 en 11). Ook geven jullie aan dat zij een keer al jullie bezittingen in de patio zou hebben gegoooid, dat ze u en uw broer W.(...) geen eten zou hebben gegeven in het huis van uw grootmoeder of dat ze kleren stal van uw zus (CGVS I xxx8, p.12; CGVS II xxx9, p.4-5). Ze zou jullie hebben laten zien dat ze jullie daar niet wou (CGVS I xxx8, p.13; CGVS xxx0, p.11).

Verder verklaren jullie ook dat jullie tante G.(...) banden zou hebben gehad met de beide bendes in El Salvador. Jullie konden zien dat de benedeleden regelmatig naar haar huis gingen toen jullie in Las Palmas woonden (CGVS I xxx8, p.12; CGVS I xxx9, p.5; CGVS xxx0, p.11). Ook bracht ze informatie rond en verleende ze hen gunsten (CGVS I xxx8, p.11; CGVS II xxx8, p.3). Verder zou G.(...) benedeleden van beide bendes in de rechtbank verdedigen, (CGVS I xxx8, p.11; CGVS II xxx8, p.4; CGVS xxx0, p.11, 12 en 19). Dient evenwel te worden opgemerkt dat een advocate maar moeilijk kan worden aangewreven dat zij contacten heeft met benedeleden of deze mensen verdedigt in de rechtbank. U beweert dat jullie problemen 'op een of andere manier' samenhangen met jullie tante omdat zij samenwerkte met benedeleden met lage én met hoge rang (CGVS II xxx8, p.3). Echter is dit alles louter op vermoeden gebaseerd en brengen jullie op geen enkel moment concrete elementen aan waaruit zou blijken dat G.(...) benedeleden aanstuurde om jullie te bedreigen.

Zo linken jullie het incident in Lourdes (in 2010) aan jullie tante aangezien zij in de maanden voor het incident op bezoek kwam (CGVS I xxx8, p.12; CGVS II xxx8, p.2; CGVS I xxx9, p.9; CGVS II xxx9, p.2; CGVS xxx0, p.10), wat niet 'normaal' was aangezien uw moeder en G.(...) niet 'zo'n relatie' hadden (CGVS

I xxx9, p.9). Dan zou plots het incident hebben plaatsgevonden (CGVS I xxx9, p.9; CGVS xxx0, p.10), en jullie denken dan ook dat jullie door toedoen van jullie tante problemen kenden met de benedeleden in Lourdes (CGVS II xxx8, p.2; CGVS I xxx9, p.9). Nadat jullie in het huis van uw grootmoeder zouden zijn aangekomen in Las Palmas na het incident in Lourdes, zou G.(...) niet verbaasd gereageerd hebben en leek het erop dat ze hierover al op voorhand wist (CGVS II xxx9, p.2 en 4-5). Echter lijken jullie verklaringen louter gestoeld op boude veronderstellingen. Jullie maken dan ook niet aannemelijk dat jullie tante achter het incident met de benedeleden aan het schoonheidssalon in Lourdes zou zitten.

Bovendien maken jullie ook niet duidelijk hoe jullie tante en de verhoging van de renta in Ciudad Arce aan elkaar gelinkt zouden zijn. Uw moeder verklaart dat ze G.(...) enkele maanden voor het incident in Ciudad Arce in augustus 2020 aangesproken zou hebben in verband met de verdwijning van een nichtje en haar beschuldigd zou hebben van moord, en dat zij niks gedaan zou hebben om haar te beschermen (CGVS I xxx9, p.8; CGVS xxx0, p.8 en 12). Enkele maanden na deze discussie tussen uw moeder en G.(...) zouden de benedeleden in Ciudad Arce de renta hebben verhoogd naar 300 dollar (CGVS I xxx8, p.16; CGVS I xxx9, p.8 en 11; CGVS xxx0, p.12). Uw moeder verklaart dat de betaling van de renta zelf en tante G.(...) niet aan elkaar gelinkt zijn, maar wel de verhoging van de renta en de druk die op jullie werd gelegd in augustus 2021 (CGVS xxx0, p.19). Uw zus verklaart ook dat het incident van augustus 2021 met G.(...) samenhangt, aangezien zij niet kon verdragen dat jullie vooruitkwamen in het leven (CGVS II xxx9, p.5). Het is echter niet aannemelijk dat de benedeleden in Ciudad Arce naar aanleiding van de discussie van uw moeder met G.(...) zouden beslissen om over te gaan tot een verhoging van de renta. Bovendien deed deze discussie zich maandenlang voor het zagezegde incident in augustus voor (CGVS xxx0, p.18). Ook u verklaart dat de verhoging van de renta enkel te maken had met het stijgende rendement van de boerderij (CGVS II xxx8, p.5). Uit niets blijkt dat dit incident in Ciudad Arce met jullie tante G.(...) gelinkt zou zijn.

Gevraagd waarom tante G.(...) de benedeleden zou aanzetten om dergelijke feiten te plegen, verklaren jullie dat de familie van uw vader eigenlijk niet achter de relatie van uw vader en uw moeder stond (CGVS II xxx8, p.3; CGVS I xxx9, p.9; CGVS xxx0, p.10). Gevraagd op welke manier de verschillende incidenten aan elkaar gelinkt zijn, verklaart uw moeder dat zij zag wat tante G.(...) allemaal uitvoert en dat ze haar enorm wantrouwt (CGVS xxx0, p.17). Ze verklaart dat ze 'het gevoel heeft' dat de incidenten aan elkaar gelinkt zijn (CGVS xxx0, p.17). Uw zus verklaart dat G.(...) dit deed omdat ze informatie over jullie wou verkrijgen (CGVS II xxx9, p.2). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende, temeer de relatie tussen uw vader en uw moeder al meer dan twintig jaar zou standhouden (CGVS xxx0, p.5), en er dus bezwaarlijk kan worden gesteld dat G.(...), die zou kunnen rekenen op medewerking van bendes, daar efficiënt tegen zou hebben opgetreden. De vaststelling dringt zich bijgevolg op dat jullie niet verder komen dan blote beweringen die jullie met geen enkel geloofwaardig element kunnen ondersteunen.

Dat jullie vrees voor G.(...) ernstig moet worden gerelativeerd, blijkt tot slot ook uit de vaststelling dat geen van jullie drieën haar vermeldde tijdens jullie eerder onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 november 2021, vraag 5). Jullie verklaren dat jullie schrik hadden om over jullie tante te praten, omdat jullie represailles vrezen (CGVS I xxx8, p.2; CGVS I xxx9, p.2; CGVS xxx0, p.14). Dit kan geenszins overtuigen, daar jullie beweren te vermoeden dat dit conflict met G.(...) aan de basis lag van jullie problemen met de bendes. Van asielzoekers mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over hun aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen nemen door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Verzoekers om internationale bescherming hebben de verplichting om hun volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over hun asielaanvraag en het is aan hen om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus dat u en uw gezinsleden de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van jullie identiteit, leefwereld en asielrelaas. Dat jullie heden plots verklaren dat al jullie problemen een gevolg zijn van een vete met deze G.(...), kan bijgevolg niet zomaar aannemelijk geacht worden. Daarnaast is een verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. De behandeling van dergelijk verzoek geschiedt in volledig vertrouwen en een zagezegde vrees voor G.(...) kan geen reden zijn om in het onthaalland onvolledige informatie met betrekking tot jullie asielmotieven te debiteren. Bovenstaande verklaringen doen onvermijdelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen wat betreft jullie tante G.(...).

Waar u en uw moeder nog een vrees aanhalen dat u het slachtoffer zou worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS I xxx8, p.7-8, 9 en 12; CGVS xxx0, p.7 en 19), moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Waar u verwijst naar een incident dat zou hebben plaatsgevonden toen u op vijftienjarige leeftijd door de politie werd opgepakt en waarbij een politieagente u zou hebben geslagen (CGVS II xxx8, p.6), merkt het CGVS op dat het een eenmalige arrestatie betrof, en dat u bovendien geen eerlijk zicht lijkt te bieden op de omstandigheden waarin deze arrestatie plaatsvond. Zo verklaart uw moeder dat u vijftien jaar oud was toen het incident zich voordeed en dat u werd opgepakt omdat u geen rijbewijs bijhad en toch met een wagen rondreed (CGVS xxx0, p.7). U haalde evenwel een andere reden aan voor uw arrestatie, namelijk dat de politie steeds moeilijk doet tegen jongeren, ook als die niks te maken hebben met bendeleden, en dat de politie u gewoon wou opsluiten (CGVS I xxx8, p.7-8; CGVS II xxx8, p.6). Bovendien beweerde u dat u met een wapen tegen het hoofd zou zijn bedreigd in het politiekantoor, iets waar uw moeder geenszins melding van maakte toen zij over dit incident verhaalde (CGVS xxx0, p.7). Het heeft er dus alle schijn van dat u de gebeurde feiten enigszins overdrijft.

Hoewel het betreurenswaardig is dat u toen een probleem zou gekend hebben met één van de politieagenten betrokken bij dit incident, dient te worden herhaald dat u sinds dit incident geen verdere problemen meer kende met de autoriteiten van uw land (CGVS I xxx8, p.7-8; CGVS II xxx8, p.5-6). Bovendien kan niet worden ingezien waarom de politie u zoveel jaar later alsnog zou viseren. Integendeel kon uit uw relaas worden opgemaakt dat er gevolg werd gegeven aan het gedrag van de politieagente en dat door uw ouders in het politiekantoor werd aangeklaagd, meer bepaald werd zij door de politie zelf elders naartoe gestuurd (CGVS I xxx8, p.7-8; CGVS xxx0, p.7).

Verder verklaart u dat de autoriteiten in El Salvador momenteel jongeren opsluiten, en dat u in de toekomst ook zou kunnen opgepakt worden (CGVS I xxx8, p.7-8 en 9). Zo verklaart u dat kinderen van (ex-) veteranen gevangen zijn genomen. U verklaart dat iemand gewoon kan zeggen dat u bij een bende behoort of wanneer iets slechts overkomt met een politieagent, dat men dan opgepakt kan worden en dat de politie staat van gezag heeft (CGVS II xxx8, p.5). U verklaart ook dat er een nieuwsartikel was over een jongen die stierf in de gevangenis, en dat men niet meer te weten kan komen waaraan mensen sterven in de gevangenis of wat er zich echt heeft afgespeeld (CGVS II xxx8, p.5-6 en 18). Gevraagd waarom u gevisieerd zou worden door de politie in El Salvador, verklaart u simpelweg dat iedere jongere tussen de leeftijd van 15-20 jaar in het vizier loopt (CGVS II xxx8, p.6). U verklaart dat uw burens zouden kunnen zeggen dat u tot een bende behoort en dat de politie onschuldige mensen in de gevangenis zet (CGVS I xxx8, p.18 en 19). Echter stelt het CGVS vast dat u zich telkens blijkt te baseren op vermoedens en boude veronderstellingen, nergens maakt u uw beweerde vrees voor arrestatie ook maar enigszins concreet. Verder verklaart u nog dat u Adr.(...) kende, een bendelid van de MS-13, met wie u sinds het begin van de pandemie geen contact meer heeft en waarvan u niet weet waar hij zich nu bevindt (CGVS I xxx8, p.8 en 15; CGVS II xxx8, p.6). Waarom de autoriteiten u omwille van een oude vriendschap in verband zouden kunnen brengen met dergelijke bende, blijft onduidelijk. Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Tot slot wenst het CGVS nog op te werpen dat het gegeven dat uw stiefzus A.(...) M.(...) H.(...) H.(...) (CGVS xxx1B; DVZ xxx) en haar echtgenoot in België de vluchtelingenstatus verwierven, niet automatisch een internationale beschermingsstatus aantoonst in jullie hoofde. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt immers op eigen merites onderzocht, rekening houdend met alle elementen in het dossier, het specifieke profiel van de verzoeker en de algemene situatie in het land van herkomst op het

moment van aanvraag. Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie beweerde problemen in El Salvador verband houden met de problemen die zij kenden in El Salvador. Wat meer is, jullie tasten in het duister als het CGVS vraagt waarom zij El Salvador verlieten. Zo verklaren jullie dat uw stiefzus hierover niet veel verteld aan andere mensen (CGVS I xxx8, p.18; CGVS I xxx8, p.5; CGVS xxx0, p.6). Gevraagd of de problemen die A.(...) M.(...) in El Salvador kende in El Salvador gelinkt zijn aan jullie problemen, verklaart uw zus dat zij dat niet weet, en dat A.(...) M.(...) nooit vertelde waarom ze uit El Salvador vertrokken is (CGVS I xxx9, p.12). Uw moeder geeft aan dat uw stiefzus zou vertellen wat haar problemen waren in El Salvador, namelijk wanneer jullie de asielprocedure doorlopen hebben (CGVS xxx0, p.6). Dat jullie niet op de hoogte zijn van de problemen die A.(...) M.(...) en haar echtgenoot in El Salvador zouden hebben gekend, is merkwaardig, en doet twifelen aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door A.(...) M.(...) en haar echtgenoot ingeroepen asielmotieven.

De som van alle voorgaande vaststellingen betekent dat jullie het niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie daadwerkelijk persoonlijk gevisieerd werden door een criminele bende in El Salvador, noch dat jullie daarom bij terugkeer vergeldingen vrezen van hen. Jullie tonen bijgevolg niet aan dat jullie een gegronde vrees hebben voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, evenmin dat jullie een risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

De door jullie neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de beslissing. Jullie geboorteaktes bevestigen jullie identiteit en herkomst, zaken die hier niet ter discussie staan. Ook leggen jullie jullie blanco strafbladen neer. Deze documenten tonen niet aan dat dat jullie een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade.

Ook de overige documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het document dat op 29 juli 2010 door de politie werd opgesteld nadat jullie beschoten werden in Lourdes (genaamd akte van schadeonderzoek) geeft enkel aan dat jullie wagen beschoten werd door vier bendeleden en dat de politie de schade heeft opgenomen. De krantenartikelen betreffen de algemene situatie in El Salvador, namelijk 'hoe het land eruitziet' (CGVS xxx0, p.9), en hebben geen betrekking op personen die u kende of de wijk waar u woonde. Hoewel uw moeder op een van de krantenartikelen had geschreven dat het vrienden van uw broer W.(...) betrof, verklaart ze tijdens haar persoonlijk onderhoud dat het eerder kennissen van uw broer waren en dat ze naar dezelfde school gingen (CGVS xxx0, p.9).

Tot slot leggen jullie de verklaringen van uw moeder neer die zij in El Salvador op 24 september 2021 bij een notaris aflegde wat betreft jullie problemen in El Salvador. Dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw moeder op dat moment weliswaar vermeldde dat zij renta moest betalen, echter gaf zij ook aan El Salvador te verlaten vanwege de economische en sociale situatie die erg fragiel is (zie vertaling verklaringen notaris). Dient verder opgemerkt te worden dat deze verklaringen op 24 september 2021 werden afgelegd. Dat uw moeder besloot om dergelijk document kort voor jullie vertrek in orde te laten maken, doet vermoeden dat zij dit document veeleer liet opmaken met het oog op verwerven van "bewijs" voor jullie asielaanvraag. Dient te worden opgemerkt dat dit document opgesteld werd op basis van de verklaringen van uw moeder, en de verklaringen met andere woorden niets zeggen over het waarheidsgehalte van deze verklaringen. Opmerkelijk is bovendien dat uw moeder geen melding maakte van de verhoging van de renta die jullie sinds augustus 2021 werd opgelegd, zo verwijst zij enkel naar de gevraagde renta van 100 dollar. Ook is het merkwaardig dat uw moeder geen melding maakte van de betrokkenheid van G.(...), de persoon die volgens jullie achter al jullie problemen in El Salvador zou zitten. Een vrees voor G.(...) kan hier maar moeilijk worden weerhouden: jullie hadden enkele dagen voordat uw moeder dit document liet opstellen jullie vliegtickets al gekocht, en er kan dan ook niet ingezien worden waarom uw moeder dergelijke pertinente informatie zou weglaten.

Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Het geeft het document onvermijdelijk een gesolliciteerd karakter en doet vermoeden dat jullie dit veeleer lieten opmaken om de Belgische asielinstanties te overtuigen van jullie problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is

derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van

mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster (dochter) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, J.(...) J.(...) M.(...) H.(...), bent Salvadoraans staatsburger, geboren in San Salvador op (...) 1993. U woonde samen met uw twee kinderen M.(...) J.(...) en L.(...) J.(...), uw moeder R.(...) A.(...) H.(...) R.(...) (CGVS xxx0; DVZ xxx), uw stiefvader W.(...) A.(...) M.(...) P.(...) en uw jongere broers C.(...) A.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx8; DVZ xxx) en W.(...) E.(...) M.(...) H.(...) in Ciudad Arce. U bleef thuis met uw kinderen. Uw broer studeerde aan de universiteit. Uw moeder had een kippenboerderij.

Uw stiefzus A.(...) M.(...) H.(...) H.(...) (CGVS xxx1B; DVZ xxx) vluchtte met haar echtgenoot C.(...) A.(...) F.(...) S.(...) (CGVS xxx1; DVZ xxx) op 6 november 2018 uit El Salvador, om redenen die u niet kent. Zij dienden op 4 december 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in, en op 29 maart 2019 kregen zij de vluchtelingenstatus.

Uw stiefvader heeft twee zussen (D.(...) L.(...) en G.(...) B.(...) M.(...)) en twee broers (M.(...) M.(...) C.(...) en Ju.(...), die ondertussen overleden is). Uw tante D.(...) L.(...) vertrok met haar twee dochters naar Londen in het Verenigd Koninkrijk. Uw oom Mi.(...) woont in de kolonie Las Palmas en uw tante G.(...) E.(...) M.(...) C.(...) woont in Merliot, in Santa Tecla. Uw moeder wantrouwt jullie tante G.(...). Zij zou jullie problemen bezorgen omdat de familie van uw stiefvader de relatie tussen uw ouders nooit aanvaard heeft. Uw moeder had ooit een schoonheidssalon in Lourdes. Op 29 juli 2010 was uw moeder nog in de avond afscheid aan het nemen van een klant, die daar samen met haar dochter was. Uw moeder wou de vrouw en haar dochter naar huis brengen omdat het al laat was. U ging met haar mee. Onderweg naar de wagen van de klant waren drie of vier mannen naar uw moeder gekomen, en hebben ze een pistool op het hoofd van uw moeder gericht. Zij waren benedeleden van de bende 18. Jullie gingen terug naar binnen en samen met uw broer en uw zus wachtte u, terwijl uw moeder de haren van de benedeleden knipte in een andere ruimte. Uiteindelijk gingen ze weg en ze zeiden dat jullie de politie niet mochten bellen. U en uw zus hadden ondertussen uw stiefvader gebeld, en hij had de politie verwittigd. De politie kwam en klopte op de deur, maar jullie deden niet open. Een uur later arriveerde uw stiefvader aan het schoonheidssalon. Jullie vertrokken met de wagen, en een straat verder aan een rotonde werd jullie wagen beschoten door enkele benedeleden. Niemand werd geraakt maar het kapotte glas viel op de hand van uw moeder.

Jullie reden naar een politiekantoor, dat gelegen was op vijftien minuten rijden van de rotonde waar jullie beschoten werden. De politie nam jullie verklaringen af, maar jullie konden niemand aangeven. Er werd een ‘akte van schadeonderzoek’ opgesteld. Jullie reden naar het ziekenhuis voor de verwondingen van uw moeder. Hierna gingen jullie naar het huis van de moeder van uw stiefvader in Las Palmas. Daar verbleven jullie enkele maanden, en dan verhuisden jullie naar een huis in dezelfde wijk. In Las Palmas woonden jullie gedurende drie jaar. In Las Palmas begonnen ook de problemen met jullie tante G.(...). Jullie ontdekten dat zij een corrupte advocate was die banden had met de benedeleden in de zone. Toen bedachten jullie jullie ook dat zij misschien betrokken was bij het incident met die benedeleden in het beautysalon in Lourdes.

Op 14 oktober 2011 beviel u van uw zoon L.(...) J.(...) M.(...) H.(...). De vader is een neef van uw stiefvader, genaamd Ju.(...). Ju.(...) zou u gedrogeerd en hierna verkracht hebben. In de vijfde maand van uw zwangerschap kwam uw moeder te weten dat u zwanger was en wie de vader was. Uw moeder wou Ju.(...) bij de politie gaan aangeven, maar uw stiefvader zei dat dit niet ging. Uw tante G.(...) sprak u hierover aan en zei dat u degene was die de eerste stap had gezet. Ook zei ze dat uw familie de gevolgen ervan zou dragen indien jullie Ju.(...) bij de politie zouden aangeven. Na de geboorte van L.(...) viel Ju.(...)

u gedurende anderhalf jaar op uw werkplek lastig. Na enige tijd stopte u met uw werk en bleef u thuis. Na een jaar thuis vond u nieuw werk. Op een dag stapte u van de bus aan de bushalte dicht bij uw huis, toen twee personen uw spullen probeerden af te pakken en u in hun wagen probeerden te duwen. U kon zich losmaken van hen en liep naar huis. Sindsdien kwam u niet meer buiten, en L.(...) volgde een online schoolopleiding. Op een dag eiste de grootmoeder van uw zoon, de moeder van Ju.(...), de voogdij op van L.(...). Toen u uw stiefvader hierover aansprak en vroeg om dit te laten stoppen, is hij op zoek gegaan naar Ju.(...) en zijn moeder. Hij kon enkel de moeder van Ju.(...) vinden, en hij verzekerde haar dat hij instaat voor uw kind en dat hij een goed leven leidt. Sinds de pandemie in 2020 hebben jullie niks meer gehoord van Ju.(...) zelf.

In 2017 konden jullie via een sociaal fonds in de kolonie Altos del San Pedro, Ciudad Arce, in het departement La Libertad een woning huren. Daar woonden jullie gedurende zes of zeven jaar. In Ciudad Arce leerde uw broer Ad.(...), een buurjongen, kennen, die ondertussen een bendelid is geworden. Uw familie moest in eerste instantie geen renta betalen omdat jullie Ad.(...) kenden.

Toen uw broer vijftien jaar oud was, ging hij op een dag schoolboeken naar het huis van een studiegenoot brengen, toen de politie hem tegenhield. Hij werd verplicht om uit de wagen te stappen en toen heeft de politie hem geslagen. Ook doorzochten ze het voertuig. Hij moest zijn telefoon uit de wagen halen en het toestel deblokken. Hij zei dat ze geen recht hadden om dit te doen en dat hij zijn advocaat ging bellen. Hij werd toch verplicht om zijn telefoon te deblokken. De politie bracht hem uiteindelijk naar het politiekantoor waar ze hem vier uur hebben vastgehouden. Hij werd ook geslagen. De volgende dag is uw stiefvader naar het politiekantoor gegaan. Daar kreeg hij te horen dat indien ze uw broer ooit op straat zouden zien of hem met iemand van de gemeenschap zagen praten, dat hij dan gevangengenomen ging worden.

In de maand juli van het jaar 2017 werd jullie nichtje J.(...) P.(...) M.(...) ontvoerd. Enkele dagen later werd zij vermoord teruggevonden.

Sinds februari van het jaar 2020 betaalde uw familie renta aan de bende MS-13 die aanwezig is in Ciudad Arce. Door de pandemie was er een komen en gaan van benedeleden. Nieuwe benedeleden kwamen in de zone en zij begonnen renta te vragen. Maandelijks betaalden jullie 100 dollar.

In de maand augustus van het jaar 2021 kwamen enkele benedeleden langs in jullie huis in Ciudad Arce. U was thuis, samen met uw twee kinderen en uw broer W.(...). Ze eisten een verhoogde renta op van 300 dollar. Indien jullie niet zouden betalen, eisten ze dat uw broers C.(...) en W.(...) voor de bende zouden werken. Jullie besloten dat jullie jullie leven wouden veranderen en dat het beter was om uit El Salvador te vertrekken. Uw stiefvader verkocht een stuk grond, en jullie begonnen jullie vertrek uit El Salvador te regelen. Ondertussen verkochten jullie in de avond en in de nacht de kippen van de boerderij. Uw moeder en uw stiefvader trouwden nog op 25 september 2021. Vijf of zeven dagen voor jullie vertrek uit El Salvador kochten jullie de vliegtickets naar België.

Op 27 september 2021 reisde u per vliegtuig naar België samen met uw twee kinderen, uw moeder en uw jongere broer W.(...). Uw broer C.(...) vertrok een dag later uit El Salvador. U kwam aan in België op 29 september 2021 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 1 oktober 2021.

Uw stiefvader verhuisde na jullie vertrek uit El Salvador naar zijn vader in Orroquiuta om voor hem te zorgen.

Jullie verklaren niet terug te kunnen naar El Salvador waar jullie de bendes dienen te vrezen, evenals jullie tante G.(...). Ter staving van uw verzoek leggen jullie de volgende documenten neer: jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, enkele krantenartikelen, een verklaring van uw moeder bij de notaris (dd. 24 september 2021) en een document genaamd 'akte van shadeonderzoek' dat na het incident in Lourdes werd opgesteld (dd. 29 juli 2010).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw broer, C.(...) A.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx8; DVZ xxx), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

"(...)"

Wat betreft het incident waarbij u door de neef van uw stiefvader zou zijn verkracht, dient opgemerkt te worden dat de feiten dateren van 2011 (CGVS I xxx9, p.11; CGVS II xxx9, p.3-4; CGVS xxx0, p.12), wat er automatisch reeds op wijst dat uw vrees niet meer actueel is. U maakt niet aannemelijk dat dit incident uw vluchtaanleiding zou uitmaken. Bovendien houdt dit geen verband met het Verdrag van Genève met de criteria van de vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het betreft immers een puur interpersoonlijk probleem met enkele familieleden.

Hoewel u doorleefde verklaringen aflegt wat betreft dit betreuenswaardig incident, zijn uw verklaringen en die van uw moeder over de betrokkenheid van uw tante G.(...) opnieuw niet geloofwaardig. Jullie verklaren dat G.(...) en de familie van uw echtgenoot deze verkrachting met voorbedachten rade hebben laten uitvoeren, gewoon uit haat en uit afgunst (CGVS II xxx9, p.5; CGVS xxx0, p.12-13). Zij verklaart ook dat het een manier was om wraak te nemen omdat jullie het goed hadden en omdat u aan de universiteit studeerde (CGVS xxx0, p.13). Echter lijkt dit alles opnieuw louter op blote beweringen gestoeld, en werd hierboven al opgemerkt dat de link tussen deze G.(...) en de andere incidenten die jullie ter sprake brachten, allerminst bewezen kan worden geacht.

Daarenboven is het opmerkelijk dat uw stiefvader contact zou houden met zijn familie indien zij dit incident werkelijk georkestreerd hadden en dat jullie zelf nog de kinderen van G.(...) zouden opvangen in de jaren nadien (CGVS II xxx8, p.4 en 7; CGVS II xxx9, p.5; CGVS xxx0, p.11 en 13). Dit, alsook het gegeven dat u al sinds 2020 niets meer hebt gehoord van Ju.(...), geeft aan dat u deze Ju.(...) en zijn entourage niet hoeft te vrezen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. *Situation Sécuritaire* van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking

te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.3. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster (moeder) luidt:

"A. Feitenrelaas

U, R.(...) A.(...) H.(...) R.(...), bent Salvadoraans staatsburger, geboren in Sonsonate op (...) 1969. U woonde samen met uw echtgenoot W.(...) A.(...) M.(...) P.(...), uw dochter J.(...) J.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx9; DVZ xxx), haar twee kinderen M.(...) J.(...) en L.(...) J.(...), en uw twee zonen C.(...) A.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx8; DVZ xxx) en W.(...) E.(...) M.(...) H.(...) in Ciudad Arce. U had een kippenboerderij. Uw dochter J.(...) bleef thuis met haar kinderen, uw zoon C.(...) studeerde aan de universiteit.

Uw dochter A.(...) M.(...) H.(...) H.(...) (CGVS xxx1B; DVZ xxx) vluchtte met haar echtgenoot C.(...) A.(...) F.(...) S.(...) (CGVS xxx1; DVZ xxx) op 6 november 2018 uit El Salvador, om redenen die u niet kent. Zij

dienden op 4 december 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in, en op 29 maart 2019 kregen zij de vluchtelingenstatus.

Uw echtgenoot heeft twee zussen (D.(...) L.(...) en G.(...) B.(...) M.(...)) en twee broers (M.(...) M.(...) C.(...) en Ju.(...), die ondertussen overleden is). De tante D.(...) L.(...) vertrok met haar twee dochters naar Londen in het Verenigd Koninkrijk. De oom Mi.(...) woont in de kolonie Las Palmas en de tante G.(...) E.(...) M.(...) C.(...) woont in Merliot, in Santa Tecla. U wantrouwt jullie tante G.(...). Zij zou jullie problemen bezorgen omdat de familie van uw echtgenoot jullie relatie nooit aanvaard heeft.

U had ooit een schoonheidssalon in Lourdes. Op 29 juli 2010 was u nog in de avond afscheid aan het nemen van een klant, die daar samen met haar dochter was. U wou de vrouw en haar dochter naar huis brengen omdat het al laat was. Onderweg naar de wagen van de klant waren drie of vier mannen naar u gekomen, en hebben ze een pistool op uw hoofd gericht. Zij waren benedeleden van de bende 18. Jullie gingen terug naar binnen en uw kinderen wachtten, terwijl u de haren van de benedeleden knipte in een andere ruimte. Uiteindelijk gingen de benedeleden weg en ze zeiden dat jullie de politie niet mochten bellen. Uw dochters hadden ondertussen uw echtgenoot gebeld, en hij had de politie verwittigd. De politie kwam en klopte op de deur, maar jullie deden niet open. Een uur later arriveerde uw echtgenoot aan het schoonheidssalon. Jullie vertrokken met de wagen, en een straat verder aan een rotonde werd jullie wagen beschoten door enkele benedeleden. Niemand werd geraakt maar het kapotte glas viel op uw hand. Jullie reden naar een politiekantoor, dat gelegen was op vijftien minuten rijden van de rotonde waar jullie beschoten werden. De politie nam jullie verklaringen af, maar jullie konden niemand aangeven. Er werd een 'akte van schadeonderzoek' opgesteld. Jullie reden naar het ziekenhuis voor uw verwondingen. Hierna gingen jullie naar het huis van de moeder van uw echtgenoot in Las Palmas. Daar verbleven jullie enkele maanden, en dan verhuisden jullie naar een huis in dezelfde wijk. In Las Palmas woonden jullie gedurende drie jaar. In Las Palmas begonnen ook de problemen met jullie tante G.(...). Jullie ontdekten dat zij een corrupte advocate was die banden had met de benedeleden in de zone. Toen bedachten jullie ook dat zij misschien betrokken was bij het incident met die benedeleden in het beautysalon in Lourdes.

In 2017 konden jullie via een sociaal fonds in de kolonie Altos del San Pedro, Ciudad Arce, in het departement La Libertad een woning huren. Daar woonden jullie gedurende zes of zeven jaar. In Ciudad Arce leerde uw zoon Ad.(...), een buurjongen, kennen, die ondertussen een bendelid is geworden. Uw familie moest in eerste instantie geen renta betalen omdat jullie Ad.(...) kenden.

Toen uw zoon vijftien jaar oud was, ging hij op een dag schoolboeken naar het huis van een studiegenoot brengen, toen de politie hem tegenhield. Hij werd verplicht om uit de wagen te stappen en toen heeft de politie hem geslagen. Ook doorzochten ze het voertuig. Hij moest zijn telefoon uit de wagen halen en het toestel deblokken. Hij zei dat ze geen recht hadden om dit te doen en dat hij zijn advocaat ging bellen. Uw zoon werd toch verplicht om zijn telefoon te deblokken. De politie bracht hem uiteindelijk naar het politiekantoor waar ze hem vier uur hebben vastgehouden. Hij werd er ook geslagen. Uiteindelijk kwam zijn zus hem ophalen. De volgende dag is uw echtgenoot naar het politiekantoor gegaan. Daar kreeg hij te horen dat indien ze uw zoon ooit op straat zouden zien of hem met iemand van de gemeenschap zagen praten, dat hij dan gevangengenomen ging worden. De politieagente moest elders gaan werken.

In de maand juli van het jaar 2017 werd jullie nichtje J.(...) P.(...) M.(...) ontvoerd. Enkele dagen later werd zij vermoord teruggevonden.

Sinds februari van het jaar 2020 betaalde uw familie renta aan de bende MS-13 die aanwezig is in Ciudad Arce. Door de pandemie was er een komen en gaan van benedeleden. Nieuwe benedeleden kwamen in de zone en zij begonnen renta te vragen. Maandelijks betaalden jullie 100 dollar.

In de maand augustus van het jaar 2021 kwamen enkele benedeleden langs in jullie huis in Ciudad Arce. Uw dochter J.(...) was thuis, samen met haar twee kinderen, en uw zoon W.(...). U was onderweg om een eierenbestelling af te leveren. Ze eisten een verhoogde renta op van 300 dollar. Indien jullie niet zouden betalen, eisten ze dat uw zonen C.(...) en W.(...) voor de bende zouden werken. Jullie besloten dat jullie leven wouden veranderen en dat het beter was om uit El Salvador te vertrekken. Uw echtgenoot verkocht een stuk grond, en jullie begonnen jullie vertrek uit El Salvador te regelen. Ondertussen verkochten jullie in de avond en in de nacht de kippen van de boerderij. U trouwde nog met uw echtgenoot op 25 september 2021. Vijf of zeven dagen voor jullie vertrek uit El Salvador kochten jullie de vliegtickets naar België.

Op 27 september 2021 reisde u per vliegtuig naar België samen met uw dochter J.(...), haar twee kinderen, en uw jongste zoon W.(...). Uw zoon C.(...) vertrok een dag later uit El Salvador. U kwam aan in België op 29 september 2021 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 1 oktober 2021.

Uw echtgenoot verhuisde na jullie vertrek uit El Salvador naar zijn vader in Orroquiuta om voor hem te zorgen.

Jullie verklaren niet terug te kunnen naar El Salvador waar jullie de bendes dienen te vrezen, evenals jullie tante G.(...). Ter staving van uw verzoek leggen jullie de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, enkele krantenartikelen, uw verklaring bij de

notaris (dd. 24 september 2021) en een document genaamd 'akte van schadeonderzoek' dat na het incident in Lourdes werd opgesteld (dd. 29 juli 2010).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw zoon, C.(...) A.(...) M.(...) H.(...) (CGVS xxx8; DVZ xxx), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

"(...)"

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden

aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen van 14 februari 2023 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

Verzoekende partijen hebben in de voorliggende zaak de Raad echter op 21 februari 2023 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van hun dossiers via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekende partijen wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de formele motiveringsplicht zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het recht op verdediging. Verder menen verzoekende partijen dat er een beoordelingsfout voorligt.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissingen en een theoretische uiteenzetting van de aangehaalde rechtsprincipes en -artikelen, gaan verzoekende partijen in op verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten zij dat hun verklaringen wel degelijk coherent en geloofwaardig zijn. Verzoekende partijen hekelen voorts dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst, in het bijzonder aangaande het profiel van iemand om gerekruteerd te worden, niet aan het dossier werd gevoegd dat aan hun advocaat elektronisch werd overgemaakt en menen dat dit een aantasting van hun rechten van verdediging inhoudt.

Verzoekende partijen vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 14 februari 2023 laat verwerende partij een nota met opmerkingen geworden waaraan volgende bijkomende stavingstukken worden gevoegd:

- de COI Focus “*Beschrijving van het afpersingsproces*” van 30 april 2021;
- UK Home Office “*Country Policy and Information Note. El Salvador : Gangs*” van december 2022;
- Refugee Law Initiative “*An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*” van september 2018.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekers daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) uit de beschikbare informatie blijkt dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen worden bestempeld als een *de facto* autoriteit, eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en er kan worden vastgesteld dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met het Vluchtelingenverdrag. Ook het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, is onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet;

(ii) de verklaringen van verzoekende partijen met betrekking tot het incident in augustus 2021 waarbij bendeleden van de MS-13 bij hen thuis zouden zijn langsgesproken en hun familie hebben bedreigd kunnen niet overtuigen vermits: (a) hun onderlinge verklaringen aangaande de vraag waarom de bendeleden al voor het einde van de maand zouden langskomen om ernstige bedreigingen te uiten, niet logisch en inconsistent zijn, (b) verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat bendeleden verzoeker en zijn broer W. zouden hebben willen rekruteren indien het gezin geen *renta* zou betalen nu verzoekers profiel en leeftijd niet overeenstemmen met het profiel van jongeren die doorgaans gerekruteerd worden en hij verder evenmin concrete elementen aanbrengt die zijn rekrutering konden uitklaren, te meer daar hij van deze rekrutering op de Dienst Vreemdelingenzaken niets heeft vermeld, (c) verzoekende partijen in de periode na de beweerde bedreiging blijf geven van risicovol gedrag waarbij zij meer dan 200 kippen verkochten en verschillende documenten gingen opvragen – *nota bene* zelfs voor het incident moest plaatsvinden –, (d) de timing van de aanschaf en hernieuwing van hun paspoorten er verder op duidt dat zij al eerder van plan waren te vertrekken;

(iii) wat betreft het incident op 28 juli 2010 dat aan het schoonheidssalon van Lourdes zou hebben plaatsgevonden met leden van de bende 18 dient te worden opgemerkt dat dit incident van meer dan tien jaar geleden dateert, het een eenmalig incident betrof en het bezwaarlijk beschouwd kan worden als de aanleiding van hun vertrek uit het land;

(iv) aangaande het gegeven dat verzoekende partijen deze twee door hen aangebrachte incidenten linken aan tante G. – de zus van verzoekers en eerste verzoeksters vader – moet worden opgemerkt dat zij zich slechts baseren op een vermoeden om te stellen dat tante G. bendeleden aanstuurde om hun familie te bedreigen, het evenmin duidelijk is hoe tante G. en de verhoging van de *renta* in Ciudad Arce aan elkaar gelinkt zouden zijn, het gegeven dat tante G. niet achter de relatie tussen tweede verzoekster en haar man (broer van tante G.) zou staan niet afdoende is om te verklaren waarom tante G. bendes zou sturen naar hen toe, temeer de relatie intussen al meer dan twintig jaar stand houdt, verzoekende partijen tante G. overigens geen van allen hebben vermeld tijdens hun interview op de Dienst Vreemdelingenzaken;

(v) waar verzoeker en tweede verzoekster nog een vrees aanhalen dat verzoeker slachtoffer zou worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador moet worden opgemerkt dat (a) er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand, (b) uit de beschikbare informatie blijkt dat het voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken met bendeaanwezigheid zijn, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken, die het slachtoffer worden van willekeurige arrestaties, (c) waar verzoeker verwijst naar een incident dat zou hebben plaatsgevonden toen hij op vijftienjarige leeftijd door de politie werd opgepakt en hij zou zijn geslagen door een politieagente, moet worden opgemerkt dat verzoeker geen eerlijk zicht biedt op de omstandigheden van deze eenmalige arrestatie, uit zijn verklaringen blijkt dat hij sindsdien geen verdere problemen meer kende met de autoriteiten van zijn land en blijkt dat er gevolg werd gegeven aan het gedrag van de politieagente dat door verzoekers ouders werd aangeklaagd, (d) verzoeker zich baseert op vermoedens en boude beweringen met betrekking tot zijn vrees voor arrestatie;

(vi) het gegeven dat verzoekers stiefzus A. M. H. H. en haar echtgenoot in België de vluchtelingenstatus verwierven betekent niet dat verzoekende partijen automatisch een nood aan internationale bescherming hebben, ieder verzoek moet immers op eigen merites worden onderzocht en uit hun verklaringen blijkt dat verzoekende partijen zelf in het duister tasten om de redenen dat A. M. H. H. en haar echtgenoot El Salvador verlieten;

(vii) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(viii) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet; verzoekende partijen hebben overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald;

(ix) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekende partijen brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In hoofde van eerste verzoekster wordt behoudens voormelde motieven bovendien nog geoordeeld dat:

(i) aangaande het incident waarbij eerste verzoekster door de neef van haar stiefvader zou zijn verkracht, moet worden opgemerkt dat (a) deze feiten dateren van 2011 wat erop wijst dat haar vrees niet meer actueel is, zij derhalve niet aannemelijk maakt dat dit haar vluchtaanleiding vormde en deze feiten – hoe betreurenswaardig het incident ook is – geen verband houden met het Vluchtelingenverdrag, doch een louter interpersoonlijk probleem met enkele familieleden betreft, (b) verzoeksters verklaringen en die van tweede verzoekster over de betrokkenheid van haar tante G. opnieuw niet geloofwaardig zijn aangezien zij gestoeld zijn op loutere blote beweringen en zij de link tussen tante G. en de overige incidenten evenmin aannemelijk maken, (c) het opmerkelijk is dat verzoeksters stiefvader contact zou houden met hun familie indien hij en tante G. dit incident daadwerkelijk georkestreerd hadden en dat eerste verzoekster zelf nog de kinderen van G. zouden opvangen in de jaren nadien.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekende partijen verklaren bij een terugkeer naar El Salvador te vrezen te worden vervolgd door bendeleden, alsook door hun tante/schoonzus G. Zo verwijzen zij naar een incident in 2010 in Lourdes bij het schoonheidssalon van tweede verzoekster. Daarbij zouden vier bendeleden tweede verzoekster hebben bedreigd. Vanaf februari 2020 betaalde het gezin van verzoekende partijen *renta* (100 dollar maandelijks) aan de bende MS-13 die aanwezig was in Ciudad Arce. In augustus 2021 kwamen enkele bendeleden echter langs bij hun woning en zouden zij een verhoging van de *renta* hebben geëist naar 300 dollar. Indien de familie naliet om te betalen, zouden zij verzoeker en zijn broer W. rekruteren. Verzoekende partijen geven aan dat deze incidenten werden aangestuurd door tante G., die advocate is en contact heeft met bendeleden.

Verzoeker geeft eveneens aan een willekeurige arrestatie te vrezen vanwege de Salvadoraanse autoriteiten in het licht van de noodtoestand die geldt in zijn land van herkomst. Eerste verzoekster voegt nog toe dat zij seksueel misbruikt werd door de neef van haar stiefvader.

3.3.4.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen om aan te tonen dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht dan wel er niet naar kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.2.1. Vooreerst merkt de commissaris-generaal pertinent op dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden feiten in augustus 2021, waarbij benedeleden van de bende MS de maandelijks te betalen *renta* zouden hebben verdrievoudigd van 100 naar 300 dollar en hen thuis zouden hebben bedreigd.

Zo wordt te dezen pertinent vastgesteld in de bestreden beslissingen:

“Echter zijn jullie verklaringen daarover weinig logisch en consistent te noemen. U verklaart dat het incident ergens in het midden van de maand augustus moet gebeurd zijn, omdat jullie op het einde van de maand augustus dienden te betalen (CGVS I xxx8, p.17). Echter is het opmerkelijk dat de benedeleden voor het einde van de maand al ernstige bedreigingen zouden uiten, temeer jullie tot dan altijd de renta hadden betaald. Gevraagd waarom de benedeleden langskwamen om de bedreiging te uiten aangezien het nog niet het einde van de maand was, verklaart u dat uw moeder al, bij het overbrengen van de boodschap van de verhoging van de renta, anderhalve week of twee weken eerder, gezegd had dat ze dergelijke som niet zou kunnen betalen (CGVS I xxx8, p.16 en 17). Echter verklaart uw moeder dat de benedeleden de verhoging van de renta pas aan jullie communiceerden toen ze langskwamen bij jullie thuis (CGVS xxx0, p.18), iets later herhaalt ze dat de benedeleden voor de eerste keer over 300 dollar spraken toen ze bij jullie langskwamen (CGVS I xxx0, p.18). Uw zus verklaart ook dat alles in één keer gebeurde, en dat het die dag was in de maand dat jullie over de verhoging hoorden en alles moesten betalen toen de benedeleden langskwamen (CGVS I xxx9, p.12). Dat u dan meent dat uw moeder al veel eerder op de hoogte werd gebracht van deze verhoging van de renta, is duidelijk in strijd met wat uw moeder en zus daarover hebben verklaard. Bovenstaande inconsistente verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.”

Verzoekende partijen voeren in het verzoekschrift aan dat er geenszins sprake is van tegenstrijdigheden in hun verklaringen, dat de vraagstelling uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker minstens dubbelzinnig te bestempelen is en verduidelijken dat verzoeker erop doelde dat de verhoging plaatsvond half augustus en de *renta* effectief betaald werd anderhalve tot twee weken later. De Raad wijst er in dit verband op dat de “dit” in de vraag “Hoeveel dagen was dit nadat ze die 300 dollar gevraagd hadden?” (administratief dossier, CGVS verzoeker d.d. 30 mei 2022, p. 16), refereert aan het bezoek van de benedeleden aan het huis van verzoekende partijen midden augustus 2021. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud positief op de vraag antwoordt of zijn familie al moest hebben betaald toen de benedeleden naar hun huis kwamen in augustus 2021. En wanneer even daarna wordt gevraagd waarom de benedeleden waren langsgesproken, repliceert verzoeker dat ze hen al hadden verwittigd dat ze 300 dollar moesten betalen maar dat zijn moeder toen had gezegd dat het niet mogelijk was en dat ze daarom waren langsgesproken, om te zeggen dat ze toch moesten betalen (administratief dossier, CGVS verzoeker d.d. 30 mei 2022, p. 16-17). Deze verklaringen zijn evenwel inconsistent met de verklaringen van verzoeksters, die gewag maken van slechts één moment waarop zowel de verhoging als de eigenlijke betaling van de *renta* werd geëist door de benedeleden tijdens een huisbezoek in augustus 2021. De argumentatie in het verzoekschrift vermag dan ook geenszins de vastgestelde inconsistentie, noch de onaannemelijkheid van de geschetste gebeurtenissen te verklaren of te weerleggen.

3.3.4.2.2. Verder overweegt de commissaris-generaal terecht:

“Verder haalt u aan dat de benedeleden in Ciudad Arce zouden hebben geëist dat u en uw broer W.(...) tot de bende zouden toetreden indien jullie de renta niet zouden betalen (CGVS I xxx8, p.2 en 16; CGVS I xxx9, p.12; xxx0, p.18). Ook dit doet ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde problemen met deze bende. Ten eerste kan niet worden ingezien waarom de bende u en uw broer W.(...) zou willen rekruteren. U woonde al enkele jaren in Ciudad Arce en u kende zelfs een bendelid (CGVS I xxx8, p.15), maar u werd nooit door de bende gevraagd om bij hen aan te sluiten (CGVS I xxx8, p.15). Evenmin is het logisch dat iemand met uw profiel, een volwassen man die naar de universiteit gaat, gerekruteerd zou worden door de bende. Volgens de beschikbare landeninformatie zijn het bovenal arme jongeren die, mede omdat ze lager opgeleid zijn en vaak niet naar school gaan, het hoogste risico lopen op rekrutering. Het zijn ook

vaak jongeren die te maken krijgen met politieke, economische en sociale uitsluiting die bij de bendes aansluiting vinden om er een identiteit te krijgen. Daarnaast worden jongeren meestal gerekruteerd vanaf een heel jonge leeftijd, zo zijn er meldingen van rekruteringen van kinderen vanaf 8 en 10 jaar oud. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u plots van de ene op de andere dag deel zou gaan moeten uitmaken van de bende MS-13. U bracht evenmin concrete elementen aan die uw rekrutering konden uitklaren. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u hierover zelf niks zei tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 november 2021, vraag 5). Weliswaar gaf u aan dat de bende renta kwam opeisen, echter zei u niets over hun eis om de bende te vervoegen. U verklaart daarover dat u niet goed weet waarom het niet werd opgeschreven (CGVS I xxx8, p.3), wat niet ernstig is. Mocht u werkelijk hebben vermeld dat men ermee dreigde u in te lijven, dan zou men zulks ook hebben genoteerd. U maakt verder geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen die erop wijzen dat u, of uw broer, bij terugkeer naar El Salvador dan wel door MS-13 of de 18 zullen worden vervolgd of gevisieerd. De vaststelling dat u over deze eis tot rekrutering weinig aannemelijke verklaringen aflegt, ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw relaas met betrekking tot het bezoek van deze bende in augustus 2021."

Verzoekende partijen hekelen in dit verband in hun verzoekschrift dat hun advocaat de informatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen niet heeft ontvangen toen de dossiers hem elektronisch werden overgemaakt, hetgeen volgens hen een schending uitmaakt van de rechten van verdediging gezien de inhoud van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet zich er tegen verzet om nieuwe middelen uiteen te zetten na het indienen van een verzoekschrift. De Raad wijst erop dat de vindplaats van de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert voor voormelde analyse is terug te vinden door middel van de hyperlink vermeld in de bestreden beslissingen, die wel degelijk werden overgemaakt aan verzoekende partijen en hun advocaat en waarop zij hun verweer uiten door middel van voorliggend verzoekschrift. Verzoekende partijen maken in dit licht niet aannemelijk dat zij niet op passende wijze kennis konden nemen van (de inhoud van) de COI Focus en dat zij er niet op konden repliceren. Er blijkt derhalve niet dat verzoekende partijen niet in staat waren zich voor de Raad te verweren tegen het feit dat er geen papieren versie van de COI-verslagen werd toegevoegd aan het elektronisch overgemaakte dossier aan hun advocaat. Overigens dient erop gewezen dat de Raad het schriftelijk karakter van de procedure, zoals voorgeschreven in artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, niet schendt door een bestreden beslissing in aanmerking te nemen die verwijzingen naar en een samenvatting van verslagen op bepaalde websites bevat, zonder dat de kwestieuze verslagen zijn gevoegd bij deze beslissing of er volledig zijn in weergegeven (naar analogie: RvS 23 maart 2023, nr. 256.126). Derhalve dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen schending van de rechten van verdediging aantonen. De Raad stelt daarnaast vast dat aan de nota van de commissaris-generaal d.d. 14 februari 2023 – die werd opgesteld in het kader van een vraag tot de louter schriftelijke behandeling van de zaak – de bijlagen UK Home Office "Country Policy and Information Note. El Salvador : Gangs" van december 2022 en Refugee Law Initiative "An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador" van september 2018 wel degelijk werden bijgevoegd en uit de stukken van de rechtsplegingsdossiers blijkt dat de advocaat van verzoekende partijen kennis heeft genomen van deze nota (zie schrijven d.d. 21 februari 2023).

Verzoekende partijen benadrukken in het verzoekschrift dat niet enkel verzoeker, maar ook zijn minderjarige broer W. – die wel meer het profiel heeft om gerekruteerd te worden – werden gevisieerd voor een mogelijke rekrutering door de bendeleden en het hen niet duidelijk is waarom verzoekers profiel niet werd besproken. De Raad merkt op dat verzoekende partijen met dit betoog geen enkel valabel argument bijbrengen om te verklaren waarom verzoeker precies gevisieerd zou zijn voor rekrutering door de bende MS-13. Immers weerleggen verzoekende partijen geenszins de vaststelling dat verzoekers profiel als volwassen persoon die naar de universiteit ging, niet overeenstemde met het profiel van jongeren die volgens de beschikbare landeninformatie in het vizier kunnen lopen van bendeleden voor rekrutering. Wat betreft het betoog dat W. wel degelijk minderjarig was, merkt de Raad op dat dit hoe dan ook geen betrekking heeft op verzoekers beweerde rekrutering en dat het enkele feit dat zijn broer jonger is, niet afdoende is om aan te tonen dat verzoeker zelf bij een terugkeer zou worden gerekruteerd. Bovendien onderstreept de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie naar voren komt dat het veelal jonge en arme jongeren zijn die afkomstig zijn uit wijken met bendeaanwezigheid en die vaak te maken krijgen met politieke, economische en sociale uitsluiting die bij de bendes aansluiting vinden om er een identiteit te krijgen (COI Focus "Salvador. Situation sécuritaire" van 4 juli 2022, p. 19 en de daarin vermelde voetnoten 150-160; UK Home Office "Country Policy and Information Note, El Salvador: Gangs" van december 2022, p. 26-29 en Refugee Law Initiative "An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador" van september 2018, p. 19-20). In casu blijkt dit niet het geval voor W. nu hij bijna zeventien jaar was ten tijde van het vertrek van verzoekers familie uit El Salvador en hij

bovendien naar school ging (administratief dossier, CGVS tweede verzoekster d.d. 28 juli 2022, p. 9). Net zoals verzoeker, voldoet het profiel van zijn jongere broer W. aldus niet aan de hierboven geschetste kenmerken van jongeren die doorgaans in het vizier komen van bendes voor samenwerking, dienstverlening en rekrutering. Verzoekende partijen maakten bovendien geen melding dat W. ooit persoonlijk zou zijn benaderd door bendeleden.

Waar verzoekende partijen tot slot in het verzoekschrift betogen dat het feit dat zij jarenlang zonder deze eis tot rekrutering hebben kunnen leven, niet betekent dat deze relatieve rustigheid niet eeuwig is en de houding van de bende evolueert, beperken zij zich tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij niet vermogen afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen.

3.3.4.2.3. Verder doet ook het gedrag van verzoekende partijen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vervolgingsvrees, waar te dezen in de bestreden beslissingen staat te lezen:

“(…) Bovendien gingen jullie voor jullie vertrek, namelijk in de maand september, op verschillende momenten documenten zoals geboorteaktes en blanco strafbladen opvragen met het oog op jullie komst naar België (zie administratief dossier groene map). Dient hierbij opgemerkt te worden dat het onder meer gaat om een document dd. 11 augustus 2021 alsook om een bewijs van goede zeden voor uw zus J.(…) dd. 25 juni 2021 (zie administratief dossier groene map). Dat dan tussen het opvragen van deze documenten en jullie vertrek uit El Salvador nog het incident moest plaatsvinden dat aanleiding gaf tot jullie vertrek uit jullie land van herkomst, is wel zeer merkwaardig. Bovenstaande vaststellingen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van het incident waarvan jullie in augustus 2021 het slachtoffer zouden zijn geweest.”

In zoverre verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift beargumenteren dat zij de documenten om andere redenen dan hun vertrek zijn gaan halen, zoals bijvoorbeeld het strafregister dat noodzakelijk is om te postuleren voor een job, dient te worden vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij aangeeft dat zij hun geboorteaktes en uittreksels uit het strafregister wel degelijk hebben aangevraagd met het oog op hun vertrek uit het land en een procedure internationale bescherming omdat zijn zus deze procedure al had gevolgd (administratief dossier, CGVS verzoeker d.d. 30 mei 2022, p. 10).

Het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief omtrent de verkoop van hun kippen is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtoollig motief kan dan ook niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissingen.

Met de argumentatie in het verzoekschrift dat zij het nodig vonden om geldige paspoorten op zak te hebben na de accumulatie van gewelddadige gebeurtenissen en het niet onaannemelijk is dat zij enkele dagen hebben gewacht om bijzonder dure vliegtuigtickets te kopen, minimaliseren verzoekende partijen de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij niet vermogen afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar dienaangaande in de bestreden beslissingen staat te lezen: *“Nog andere zaken doen twifelen aan de waarachtigheid van jullie beweerde problemen. Zo wijst ook de timing van de aanschaf en hernieuwing van jullie paspoorten er op dat jullie al eerder van plan waren te vertrekken. Zo vroegen u, uw zus J.(…) en haar kinderen en uw broer W.(…) jullie paspoorten aan op 12 januari 2021 (CGVS I xxx8, p.10; CGVS I xxx9, p.6; CGVS xxx0, p.8 en 9). Gevraagd waarom jullie destijds besloten een paspoort aan te vragen, verklaart uw zus dat jullie toen al uit het land wouden vertrekken wegens de bedreigingen en wegens de criminaliteit (CGVS I xxx9, p.6). Ook u verklaart dat jullie al eerder dachten om uit El Salvador te vluchten, namelijk omdat jullie niet en neef vermoord werden (CGVS I xxx8, p.10). Echter kan het CGVS alleen maar vaststellen dat deze moorden dan blijkbaar geen aanleiding gaven tot jullie vertrek uit het land, en blijkt ook elders uit jullie relaas dat jullie weinig haast hadden om het land te verlaten. Gevraagd wat jullie deden na het incident in augustus, dat jullie uiteindelijk deed besluiten om El Salvador werkelijk te ontvluchten, verklaren jullie dat jullie de reis begonnen te regelen om zo snel mogelijk uit het land te vertrekken (CGVS I xxx8, p.18; CGVS xxx0, p.8). Indien jullie effectief, zoals jullie beweren, voor jullie levens zouden vrezen, moge men evenwel verwachten dat jullie zo snel mogelijk jullie land van herkomst zouden verlaten, en spoed zouden zetten achter een en ander. Uw moeder verklaart evenwel dat u en uw zus niet wouden vertrekken omdat jullie het onbekende vreesden (CGVS xxx0, p.9). Ook na het incident in Ciudad Arce midden augustus wachtten jullie tot enkele dagen voor jullie vlucht uit El Salvador (die jullie eind september 2021 namen) met de aankoop van de vliegtickets (CGVS I xxx8, p.9; CGVS I xxx9, p.6). Dat jullie zolang talmdden om het land te verlaten, kan onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met jullie beweerde vrees voor de bendeleden en jullie tante G.(…).”*

3.3.4.2.4. Verzoekende partijen verwijzen tevens naar een incident dat op 29 juli 2010 aan het schoonheidssalon van tweede verzoekster in Lourdes zou hebben plaatsgevonden met leden van de bende 18. Er kan evenwel met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat dit incident van meer dan tien jaar geleden dateert, het een eenmalig incident betrof en het bezwaarlijk beschouwd kan worden als aan de basis van hun vertrek uit het land liggend, hetgeen zij ook enigszins erkennen in hun verzoekschrift.

3.3.4.2.5. Voorts motiveert de commissaris-generaal uitvoerig en pertinent dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat hun beweerde problemen met bendeleden een link zouden vertonen met tante G., noch dat tante G. banden zou hebben gehad met beide bendes in El Salvador. In dit verband wordt onder meer in de bestreden beslissingen vastgesteld als volgt:

"(...) Zo linken jullie het incident in Lourdes (in 2010) aan jullie tante aangezien zij in de maanden voor het incident op bezoek kwam (CGVS I xxx8, p.12; CGVS II xxx8, p.2; CGVS I xxx9, p.9; CGVS II xxx9, p.2; CGVS xxx0, p.10), wat niet 'normaal' was aangezien uw moeder en G.(...) niet 'zo'n relatie' hadden (CGVS I xxx9, p.9). Dan zou plots het incident hebben plaatsgevonden (CGVS I xxx9, p.9; CGVS xxx0, p.10), en jullie denken dan ook dat jullie door toedoen van jullie tante problemen kenden met de bendeleden in Lourdes (CGVS II xxx8, p.2; CGVS I xxx9, p.9). Nadat jullie in het huis van uw grootmoeder zouden zijn aangekomen in Las Palmas na het incident in Lourdes, zou G.(...) niet verbaasd gereageerd hebben en leek het erop dat ze hierover al op voorhand wist (CGVS II xxx9, p.2 en 4-5). Echter lijken jullie verklaringen louter gestoeld op boude veronderstellingen. Jullie maken dan ook niet aannemelijk dat jullie tante achter het incident met de bendeleden aan het schoonheidssalon in Lourdes zou zitten.

Bovendien maken jullie ook niet duidelijk hoe jullie tante en de verhoging van de renta in Ciudad Arce aan elkaar gelinkt zouden zijn. Uw moeder verklaart dat ze G.(...) enkele maanden voor het incident in Ciudad Arce in augustus 2020 aangesproken zou hebben in verband met de verdwijning van een nichtje en haar beschuldigd zou hebben van moord, en dat zij niks gedaan zou hebben om haar te beschermen (CGVS I xxx9, p.8; CGVS xxx0, p.8 en 12). Enkele maanden na deze discussie tussen uw moeder en G.(...) zouden de bendeleden in Ciudad Arce de renta hebben verhoogd naar 300 dollar (CGVS I xxx8, p.16; CGVS I xxx9, p.8 en 11; CGVS xxx0, p.12). Uw moeder verklaart dat de betaling van de renta zelf en tante G.(...) niet aan elkaar gelinkt zijn, maar wel de verhoging van de renta en de druk die op jullie werd gelegd in augustus 2021 (CGVS xxx0, p.19). Uw zus verklaart ook dat het incident van augustus 2021 met G.(...) samenhangt, aangezien zij niet kon verdragen dat jullie vooruitkwamen in het leven (CGVS II xxx9, p.5). Het is echter niet aannemelijk dat de bendeleden in Ciudad Arce naar aanleiding van de discussie van uw moeder met G.(...) zouden beslissen om over te gaan tot een verhoging van de renta. Bovendien deed deze discussie zich maandenlang voor het zogezegde incident in augustus voor (CGVS xxx0, p.18). Ook u verklaart dat de verhoging van de renta enkel te maken had met het stijgende rendement van de boerderij (CGVS II xxx8, p.5). Uit niets blijkt dat dit incident in Ciudad Arce met jullie tante G.(...) gelinkt zou zijn.

Gevraagd waarom tante G.(...) de bendeleden zou aanzetten om dergelijke feiten te plegen, verklaren jullie dat de familie van uw vader eigenlijk niet achter de relatie van uw vader en uw moeder stond (CGVS II xxx8, p.3; CGVS I xxx9, p.9; CGVS xxx0, p.10). Gevraagd op welke manier de verschillende incidenten aan elkaar gelinkt zijn, verklaart uw moeder dat zij zag wat tante G.(...) allemaal uitvoert en dat ze haar enorm wantrouwt (CGVS xxx0, p.17). Ze verklaart dat ze 'het gevoel heeft' dat de incidenten aan elkaar gelinkt zijn (CGVS xxx0, p.17). Uw zus verklaart dat G.(...) dit deed omdat ze informatie over jullie wou verkrijgen (CGVS II xxx9, p.2). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende, temeer de relatie tussen uw vader en uw moeder al meer dan twintig jaar zou standhouden (CGVS xxx0, p.5), en er dus bezwaarlijk kan worden gesteld dat G.(...), die zou kunnen rekenen op medewerking van bendes, daar efficiënt tegen zou hebben opgetreden. De vaststelling dringt zich bijgevolg op dat jullie niet verder komen dan blote beweringen die jullie met geen enkel geloofwaardig element kunnen ondersteunen.

Dat jullie vrees voor G.(...) ernstig moet worden gerelativeerd, blijkt tot slot ook uit de vaststelling dat geen van jullie drieën haar vermeldde tijdens jullie eerder onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 november 2021, vraag 5). Jullie verklaren dat jullie schrik hadden om over jullie tante te praten, omdat jullie represailles vrezen (CGVS I xxx8, p.2; CGVS I xxx9, p.2; CGVS xxx0, p.14). Dit kan geenszins overtuigen, daar jullie beweren te vermoeden dat dit conflict met G.(...) aan de basis lag van jullie problemen met de bendes. Van asielzoekers mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over hun aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen nemen door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Verzoekers om internationale bescherming hebben de verplichting om hun volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over hun asielaanvraag en het is aan hen om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus dat u en

uw gezinsleden de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van jullie identiteit, leefwereld en asielrelaas. Dat jullie heden plots verklaren dat al jullie problemen een gevolg zijn van een vete met deze G.(...), kan bijgevolg niet zomaar aannemelijk geacht worden. Daarnaast is een verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. De behandeling van dergelijk verzoek geschiedt in volledig vertrouwen en een zagezegde vrees voor G.(...) kan geen reden zijn om in het onthaalland onvolledige informatie met betrekking tot jullie asielmotieven te debiteren. Bovenstaande verklaringen doen onvermijdelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen wat betreft jullie tante G.(...).”

Verzoekende partijen hekelen in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal een onredelijk zware bewijslast op hen legt om bewijs te leveren van de betrokkenheid van G. en nuanceren dat de betrokkenheid van G. in hun problemen eigenlijk niet doorslaggevend zou moeten zijn indien de problemen geloofwaardig worden beschouwd, wat volgens hen wel moet gebeuren. De Raad wijst er in dit verband op dat, daargelaten dat verzoekende partijen zich opnieuw beperken tot het louter minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde problemen met bendeleden, dan wel dat het aangehaalde incident uit 2010 bezwaarlijk actueel is en aan de basis van hun vertrek lag. Bijgevolg kunnen zij niet gevolgd worden in hun redenering dat hun verklaringen geloofwaardig moeten worden geacht.

Waar verzoekende partijen voorts aanvoeren dat het niet ongeloofwaardig is dat zij bij aankomst of kort na hun aankomst in België een zeker gebrek aan vertrouwen vertonen ten aanzien van de Belgische autoriteiten gelet op hun profiel en de realiteit waarin zij woonden in El Salvador waarbij er een groot risico bestaat wanneer criminelen aan de autoriteiten worden aangegeven, dient te worden onderstreept dat het verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoekende partijen bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt bovendien in vertrouwen en een vrees kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste of onvolledige informatie omtrent het vluchtrelaas te debiteren. Bijgevolg doet de vaststelling dat niemand van verzoekende partijen melding heeft gemaakt van tante G. tijdens hun interview op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen.

3.3.4.2.6. Met betrekking tot de vrees dat verzoeker gearresteerd zou worden in het kader van de noodtoestand in El Salvador en de golf van arrestaties van bendeleden en vermeende bendeleden sinds het afkondigen van de noodtoestand door President Bukele, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, onder verwijzing de COI Focus “*Salvador. Situation Sécuritaire*”, dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een verhoogd risico loopt om in dit kader slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie. Verder wordt gewezen op het gegeven dat slachtoffers van willekeurige arrestaties gewoonlijk zowel mannelijk zijn als jong en arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, eventueel in combinatie met uiterlijke kenmerken en dat noch uit zijn verklaringen noch uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekende partijen wijzen er in het verzoekschrift op dat als gevolg van de noodtoestand sommige fundamentele vrijheden zijn opgeschort en bijna 60.000 mensen gearresteerd werden, waarbij verschillende mensenrechtenschendingen werden gepleegd. Zij voeren tevens aan: “*In dit context zijn de psychiatrische problemen van de zoon van verzoekster uiteraard een voldoende aanwijzing om te besluiten dat hij een risico loopt slachtoffer te worden van de Salvadoraanse autoriteiten, zeker, rekening houdend met zijn leeftijd en zijn drugsaddictie*”.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekende partijen nergens melding hebben gemaakt van een zoon met psychiatrische en/of druggerelateerde problemen en zij zich te dezen tot blote *post-factum* beweringen beperken die zij op geen enkele concrete wijze staven. Verder merkt de Raad op dat niet wordt betwist dat ten gevolge van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador duizenden arrestaties hebben plaatsgevonden. De Raad leest in de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 dat volgens de Salvadoraanse media begin juni 2022 meer dan 38.000 personen reeds waren gearresteerd sinds de afkondiging van de noodtoestand in maart 2022 wegens (vermeende) banden met de bendes. Volgens een politiemann zou ongeveer 10 % van de gearresteerden geen enkele band hebben

met de bendes. Mensenrechtenorganisaties zoals Human Rights Watch en Amnesty International maken melding van mensenrechtenschendingen tijdens dergelijke arrestaties, waarbij procedurele waarborgen met de voeten worden getreden met inbegrip van het recht op een eerlijk proces. Human Rights Watch maakt ook melding van een patroon waarbij meestal jonge mannen uit arme, door bendes gedomineerde buurten worden gevisieerd.

Verzoekende partijen verklaren voor hun vertrek uit El Salvador te hebben verbleven in Ciudad Arce in San Salvador (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 10). Uit de landeninformatie blijkt dat ook in San Salvador bendes aanwezig zijn. Zo uit de beschikbare informatie kan blijken dat naar aanleiding van deze grootschalige actie als reactie tegen de piek in bendegeweld begin 2022 in El Salvador veelal jonge mannen worden gevisieerd uit arme wijken die door bendes gecontroleerd worden en dat daarbij ook personen die geen banden hebben met bendes kunnen worden gearresteerd, kan hieruit evenwel niet worden afgeleid dat elke jonge mannelijke Salvadoraan het risico loopt om slachtoffer te worden van dergelijke willekeurige arrestatie, louter door zijn aanwezigheid aldaar. Evenmin kan hieruit blijken dat waar jonge mannen worden gearresteerd die niets te maken hebben met bendeleden, zij langdurig opgesloten blijven.

Verzoekende partijen brachten tijdens hun persoonlijke onderhouden geen concrete, op verzoekers persoon betrokken elementen bij ter staving van zijn voorgehouden vrees om door de politie te worden gevisieerd bij een arrestatie. In dit verband staat in de bestreden beslissing pertinent te lezen als volgt:

"Waar u verwijst naar een incident dat zou hebben plaatsgevonden toen u op vijftienjarige leeftijd door de politie werd opgepakt en waarbij een politieagente u zou hebben geslagen (CGVS II xxx8, p.6), merkt het CGVS op dat het een eenmalige arrestatie betrof, en dat u bovendien geen eerlijk zicht lijkt te bieden op de omstandigheden waarin deze arrestatie plaatsvond. Zo verklaart uw moeder dat u vijftien jaar oud was toen het incident zich voordeed en dat u werd opgepakt omdat u geen rijbewijs bijhad en toch met een wagen rondreed (CGVS xxx0, p.7). U haalde evenwel een andere reden aan voor uw arrestatie, namelijk dat de politie steeds moeilijk doet tegen jongeren, ook als die niks te maken hebben met bendeleden, en dat de politie u gewoon wou opsluiten (CGVS I xxx8, p.7-8; CGVS II xxx8, p.6). Bovendien beweerde u dat u met een wapen tegen het hoofd zou zijn bedreigd in het politiekantoor, iets waar uw moeder geenszins melding van maakte toen zij over dit incident verhaalde (CGVS xxx0, p.7). Het heeft er dus alle schijn van dat u de gebeurde feiten enigszins overdrijft.

Hoewel het betreurenswaardig is dat u toen een probleem zou gekend hebben met één van de politieagenten betrokken bij dit incident, dient te worden herhaald dat u sinds dit incident geen verdere problemen meer kende met de autoriteiten van uw land (CGVS I xxx8, p.7-8; CGVS II xxx8, p.5-6). Bovendien kan niet worden ingezien waarom de politie u zoveel jaar later alsnog zou viseren. Integendeel kon uit uw relaas worden opgemaakt dat er gevolg werd gegeven aan het gedrag van de politieagente en dat door uw ouders in het politiekantoor werd aangeklaagd, meer bepaald werd zij door de politie zelf elders naartoe gestuurd (CGVS I xxx8, p.7-8; CGVS xxx0, p.7).

Verder verklaart u dat de autoriteiten in El Salvador momenteel jongeren opsluiten, en dat u in de toekomst ook zou kunnen opgepakt worden (CGVS I xxx8, p.7-8 en 9). Zo verklaart u dat kinderen van (ex-) veteranen gevangen zijn genomen. U verklaart dat iemand gewoon kan zeggen dat u bij een bende behoort of wanneer iets slechts overkomt met een politieagent, dat men dan opgepakt kan worden en dat de politie staat van gezag heeft (CGVS II xxx8, p.5). U verklaart ook dat er een nieuwsartikel was over een jongen die stierf in de gevangenis, en dat men niet meer te weten kan komen waaraan mensen sterven in de gevangenis of wat er zich echt heeft afgespeeld (CGVS II xxx8, p.5-6 en 18). Gevraagd waarom u gevisieerd zou worden door de politie in El Salvador, verklaart u simpelweg dat iedere jongere tussen de leeftijd van 15-20 jaar in het vizier loopt (CGVS II xxx8, p.6). U verklaart dat uw burens zouden kunnen zeggen dat u tot een bende behoort en dat de politie onschuldige mensen in de gevangenis zet (CGVS I xxx8, p.18 en 19). Echter stelt het CGVS vast dat u zich telkens blijkt te baseren op vermoedens en boude veronderstellingen, nergens maakt u uw beweerde vrees voor arrestatie ook maar enigszins concreet. Verder verklaart u nog dat u Adr.(...) kende, een bendelid van de MS-13, met wie u sinds het begin van de pandemie geen contact meer heeft en waarvan u niet weet waar hij zich nu bevindt (CGVS I xxx8, p.8 en 15; CGVS II xxx8, p.6). Waarom de autoriteiten u omwille van een oude vriendschap in verband zouden kunnen brengen met dergelijke bende, blijft onduidelijk. Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat."

Gelet op het voorgaande maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat verzoeker, louter omwille van zijn geslacht en vroegere aanraking met de autoriteiten, riskeert het slachtoffer te worden van vervolging

in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet als gevolg van de politieacties in het kader van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador.

3.3.4.2.7. De Raad merkt op dat, hoewel kan worden aangenomen dat het gegeven dat tweede verzoekster door de neef van haar stiefvader werd verkracht in 2011 een impact heeft gehad op haar, uit de verklaringen van verzoekende partijen geenszins en dit in tegenstelling tot wat zij voorhouden in het verzoekschrift, kan worden afgeleid dat zij thans nog problemen hierdoor zou kennen, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zou lopen. De commissaris-generaal motiveert hierover pertinent het volgende:

“Wat betreft het incident waarbij u door de neef van uw stiefvader zou zijn verkracht, dient opgemerkt te worden dat de feiten dateren van 2011 (CGVS I xxx9, p.11; CGVS II xxx9, p.3-4; CGVS xxx0, p.12), wat er automatisch reeds op wijst dat uw vrees niet meer actueel is. U maakt niet aannemelijk dat dit incident uw vluchtaanleiding zou uitmaken. Bovendien houdt dit geen verband met het Verdrag van Genève met de criteria van de vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het betreft immers een puur interpersoonlijk probleem met enkele familieleden.

Hoewel u doorleefde verklaringen aflegt wat betreft dit betreurenswaardig incident, zijn uw verklaringen en die van uw moeder over de betrokkenheid van uw tante G.(...) opnieuw niet geloofwaardig. Jullie verklaren dat G.(...) en de familie van uw echtgenoot deze verkrachting met voorbedachten rade hebben laten uitvoeren, gewoon uit haat en uit afgunst (CGVS II xxx9, p.5; CGVS xxx0, p.12-13). Zij verklaart ook dat het een manier was om wraak te nemen omdat jullie het goed hadden en omdat u aan de universiteit studeerde (CGVS xxx0, p.13). Echter lijkt dit alles opnieuw louter op blote beweringen gestoeld, en werd hierboven al opgemerkt dat de link tussen deze G.(...) en de andere incidenten die jullie ter sprake brachten, allerminst bewezen kan worden geacht.

Daarenboven is het opmerkelijk dat uw stiefvader contact zou houden met zijn familie indien zij dit incident werkelijk georkestreerd hadden en dat jullie zelf nog de kinderen van G.(...) zouden opvangen in de jaren nadien (CGVS II xxx8, p.4 en 7; CGVS II xxx9, p.5; CGVS xxx0, p.11 en 13). Dit, alsook het gegeven dat u al sinds 2020 niets meer hebt gehoord van Ju.(...), geeft aan dat u deze Ju.(...) en zijn entourage niet hoeft te vrezen.”

Aangezien verzoekende partijen geen concreet verweer voeren in het verzoekschrift tegen voormelde motieven daar zij immers louter een vrees voor vervolging poneren en volharden in de eerder afgelegde, doch niet actueel, dan wel interpersoonlijk bevonden feiten, blijft voormelde pertinente motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.3.4.2.8. Aangaande het gegeven dat verzoekers en eerste verzoeksters stiefzus A. M. H. H. en haar echtgenoot in België de vluchtelingenstatus werden toegekend, merkt de Raad het volgende op.

Hoewel in overweging 36 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) wordt beklemtoond dat gezinsleden van een bedreigde persoon in regel het risico lopen zich ook zelf in een kwetsbare situatie te bevinden volgt uit artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn niet dat een verzoek om internationale bescherming zonder meer kan worden toegewezen op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn gebiedt immers dat elk verzoek op individuele basis wordt beoordeeld (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekova t. Zamestnik-predseditel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*). Bij de beoordeling op individuele basis wordt immers rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekende partijen afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekende partijen. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin lopen. Bovendien dient in dit verband te worden benadrukt dat uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat zij zelf in het duister tasten om de redenen dat A. M. H. H. en haar echtgenoot El Salvador verlieten (administratief dossier CGVS verzoeker d.d. 30 mei 2022, p. 18; administratief dossier CGVS eerste verzoekster d.d. 30 mei 2022, p. 5; administratief dossier CGVS tweede verzoekster d.d. 28 juli 2022, p. 14), zodat zij allerminst een link met hun eigen beweerde problemen aantonen.

3.3.4.3. Verder merkt de commissaris-generaal nog pertinent op als volgt:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekende partijen brengen geen concreet verweer bij om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.4.4. Waar verzoekende partijen erop wijzen dat eerste en tweede verzoekster behoren tot de sociale groep van vrouwen in El Salvador en zij erop lijken aan te sturen hierdoor een vrees voor vervolging te lopen, dient erop gewezen dat, hoewel uit de landeninformatie kan blijken dat vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat eerste en tweede verzoekster louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en hun profiel als vrouw dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. De Raad benadrukt te dezen dat het behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de betrokkene wordt vervolgd. De verzoekster om internationale bescherming moet immers aantonen, zelfs al behoort zij tot een specifieke sociale groep, dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert in vluchtelingenrechtelijke zin tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen. Dit wordt tevens bevestigd in de “*Eligibility Guidelines for Assessing the International*

Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador van UNHCR van 15 maart 2016 waarin staat te lezen: “Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds” (p. 38). De vrees van eerste en tweede verzoekster dient bijgevolg te worden geïndividualiseerd en geconcretiseerd. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat aldus niet om de vrees voor vervolging die verzoeksters aanvoeren *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeksters noch in de loop van de administratieve procedure, noch in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan hun profiel als vrouw gelinkte problemen hebben aangehaald.

3.3.4.5. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige documenten die zij hebben voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Het betoog dat zij, omwille van hun voorgehouden problemen zullen worden gezien als personen die zich verzetten tegen de bendes, en de argumentatie dat uit diverse bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.5.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door hen aangehaalde problemen met bendeleden en met tante G. in El Salvador niet concreet aannemelijk maken, eerste verzoekster verder gewag maakt van een niet langer actuele vrees die bovendien geen verband houdt met de Vluchtelingenconventie, verzoeker zich verder beperkt tot loutere speculaties over een eventuele arrestatie door de Salvadoraanse autoriteiten en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” en “*In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.*” (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport “*An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*” van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “*highly targeted and individualized*” wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

In het kader van de noodtoestand, kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord (verzoeker en eerste verzoekster werden daarbij twee maal gehoord, tweede verzoekster eenmalig). Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET